

EL TORREON

Hoja informativa, editada por Asociación de Trabajadores
Aguas de Barcelona.

Paseo de San Juan, 39/41.08009 Barcelona-Apdo 1.584

REFLEXIONS DAVANT LA NEGOCIACIO DEL PROXIM CONVENI

Hem acabat amb el període d'eleccions sindicals. Ara ve l'esperat i temut temps de Conveni.

En aquest hi estem involucrats tots els treballadors de l'Empresa, separats en dos grans grups: el sector econòmic i el sector social.

El grup econòmic estarà representat per uns treballadors encarregats de defensar les consignes rebudes de Direcció, a que li vénen del - President Executiu, màxim representant dels Accionistes de l'Empresa.

Pel que fa al sector social, aquest estarà representat per dos grups també de treballadors: COMISSIONS OBRERES i d'altres (Sindicat Nacional), i l'ASSOCIACIO DE LA SOCIETAT GENERAL D'AIGUES DE BARCELONA (Sindicat d'Empresa), a qui tenen, expectants en veure què es guanya i temerosos en veure què perden, a la resta dels companys de treball, a qui, en definitiva, han de rendir comptes. Els primers, - amb una majoria que no és suficient per negociar ells sols el Conveni, i els segons, amb una minoria el suficient important per pressionar i fer valdra les propostes que se l'hi han encomenat.

Situació molt interessant. Analitzem les possibles, quasi segures, actuacions de cada grup:

A la Direcció no li pot interessar unes fortes discussions que acabin amb un obert enfrontament entre els dos grups socials, ja que això repercutiria, con un bome-rang, en una devallada de productivitat, i potser i tot amb situacions imprevisibles. Una petita rivalitat, potser sí que ho pot creura convenient. Només això ex plicaria perquè va mantenint converses habituals només amb un dels líders sindicals després de les eleccions. Fomentar la discussió entre els treballadors, però a un nivell de protagonisme, suficient per a que no hi hagi acord entre els dos - grups representants del sector social i actuar de la forma que tradicionalment té costum de negociar el Conveni. D'entrada es manté una postura de intransigència - mentre els representants sindicals es cremen amb el personal en Assemblees. Després d'un temps prudencial, la Direcció es mostra més comprensiva i ofereix un - "caramel" a canvi de (?). El personal manifesta el seu disgust. Es torna a la intransigència i creix la tensió; més tard sembla que les coses van a millorar i, - amb aquest joc d'estira i afluixa, es cansan els representants sindicals que ja - només buscan la forma d'acabar com sigui amb el Conveni. Per boca dels més impacients es demana que s'agafi allò que la part econòmica ofereix, es cobrin els - endarreriments que ja representen una paga, i no hi pensem més fins l'any que ve. S'ha aconseguit un punt més i un dissabte o un dia més de vacances a canvi de aquesta vegada, què haurem perdut?, el personal de primer no ho sap; després se'n va enterant del redactat final en la mesura que a cadascú li toca directament.

34
9-12-86

Seguim analitzant:

Els que ja hi eren fins ara i continuen, saben perfectament que si s'aconsegueix un bon Conveni serà gràcies a que aquest any no només són ells qui el negocien amb la part econòmica. Hi ha l'ATAB. Aquesta serà l'opinió general. I és lògic que sigui així. És el preu d'una pèrdua de confiança de la meitat de la plantilla. Davant aquesta evidència, crec que els nostres companys de treball comunistes, s'han de plantejar el següent dilema: Què és més important per el seu grup, aconseguir un Conveni digne, encara que l'èxit hagi de compartir-se amb un altre, o deixar que la Direcció surti amb la seva, amb un altre Conveni ANTI-SOCIAL i ANTI-ECONOMIC com els dels últims anys, per a que el sindicat rival perdi credibilitat entre els seus partidaris. Tot depèn del que considerin té més importància i aquesta depèn també de si el representant comisionista es deu només als treballadors de SGAB que l'han votat o tingui una projecció més ampla que la de l'Empresa i anteposi un protagonisme a l'altre. Tot queda per veure. Per les seves obres els coneixereu diu la Bíblia, i no falla.

Pel que fa l'ATAB ho tenim clar. Qualsevol actuació que porti a uns resultats que no s'ajustin a les propostes que ens hagi fet el personal, el farà públic. És obvi que salvaguardarà la seva bona imatge i la confiança que li han depositat. L'ATAB ha surtit, senzillament, perquè l'actuació anti-social i anti-econòmica de la Direcció en els últims Convenis a arribat a un límit; una actuació a la que fins ara no hi estaven acostumats els treballadors d'aquesta Empresa, com tampoc a la impotència dels seus oponents. La explicació és ben senzilla. Donat aquest primer pas de tornar a la llum pública, s'ha treballat fort i bé. En el primer Congrés celebrat el Setembre, es van ultimar les bases d'un nou Conveni; redactat de forma més social i a on s'hi contempla una més gran participació del personal en l'organització del seu propi treball, d'acord amb les directius més modernes de gestió. Aquest redactat es publicarà per a conveïment dels nostres objectius, prèvia deliberació en el Comitè Intercentres.

El temor que pot despertar a Direcció aquesta postura d'un nou grup sindical, fins ara desconegut vers aquesta faceta, s'ha d'interpretar com a lògica; però parlant la gent s'entén, i la nostra actuació no ha d'anar més enllà del col.laborar al màxim amb ella per a aconseguir la unitat entre tots els treballadors, sense discriminacions, i uns resultats econòmics i socials d'acord amb les necessitats dels empleats i les possibilitats de l'Empresa. Al que no estem disposats és a seguir perdent més. Un compromís sí que el té l'ATAB; no participar amb el seu consentiment a la signatura de cap pacte que representi renunciar a algun dret social adquirit més.

CONCLUSIO: Els millors resultats s'aconsegueixen dins d'una bona harmonia. Per aixó, des d'aquestes línies fem una crida a la unitat entre tots els empleats i a través dels representants que formen els Comitès d'Empresa, presentar-nos al grup econòmic disposats a col.laborar en aconseguir un Conveni que situï a SGAB en el lloc que li correspon. Està clar que, en cas de no avenència, sempre hi cap el recurs de sol.licitar un President i un Secretari imparcials, que dirigeixin les negociacions.

COMPANYS, PACIENCIA I SENY !!!!